Ч. 57. Второк 26 (13) марта 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Розрухи в Румуниї. — Смерть Победоносцева. — Війна в полудневій Америці.

Румуньска телеґрафічна аґентия доносить, що селяньскі розрухи в Молдаві тревають дальше. В місті Дорогой, де розрухи розпочали ся, тепер трохи втихомирило ся. Натомість розширили ся розрухи на инші місцевости. Перед трема днями вислано до Молдави войскові підкріпленя. Спершу рух був звернений против жидів. Кількох великих жидівских арендаторів винаймає від кількох літ державні землї на великих просторах і від того часу піднесли ся чинші за ґрунти. Тепер рух прибрав вид аґрарної революциї і обертає ся також против властителів, котрі самі господарять. Правительство уживає всяких можливих средств, аби населенє успокоїти і здержати від розрухів і проливу крови. Доси лише в чотирох або пятьох місцях і то в невеликім числі були убиті і ранені. Вість, що в Ясах проявили ся розрухи, показала ся неправдивою. — До заостреня селяньских заворушень причиняє ся чимало ще й те, що румуньскі інтеліґентні круги, головно сьвященики і учителї, від давна аґітують против жидів. Що діє ся тепер в Румунії, годі на певно знати. Всї вісти, які до тепер про заворушеня подає европейска праса, походять з одностороннього жерела, бо від прогнаних. Ті-ж, котрі проганяли, до тепер нїчого не кажуть. Впрочім румуньске правительство не перепускає ніяких вістий. Та й ті односторонні і тенденцийні вісти так суперечні, що годі виробити собі ясний погляд на ситуацию. В кождім разі можна вже нині напевно сказати, що положенє в Румунії дуже поважне. Найбільше турботи спричинили румуньскому правительству букарештеньскі студенти уніерситету, котрі явно станули по сторонї селян. Австрийске міністерство внутрішних справ наказало здавати собі справу про всьо, що діє ся в Румуниї. Рівнож зарядило оно средства осторожности, щоби той селяньский рух не переніс ся на австрийску територию, хоч до тепер не було ніяких непокоячих проявів.

В суботу вечером помер в Петербурзї Константин Петрович Победоносцев, бувший оберпрокуратор сьвятійшого синода. З ним зійшов в могилу чоловік, котрий довгі лїта мав великий вплив на Росию, а тим посередно і на політику цїлого сьвіта. Був він творцем тої політики, котру вів цар Александер III, а котра Росию втрутила в політичну неволю і була початком нинїшної російскої заверухи. Хоч Победоносцев уступив перед кількома лїтами із свого впливового становища, то помимо того мав все ще великі впливи на царскім дворі і коли не сам, то при помочи своїх приятелів, а головно православного духовеньства умів все положити запору кождій свобіднїйшій думці, спинити кождий живійший рух. Звиж 25 лїт панував необмежено над Росиєю, бо царі були лише орудием в єго руках, панував як прокуратор синода над совістию православних підданих, старав ся Росию відгородити муром від заходу, спинити до неї доступ кождої живійшої думки. Цїлий новочасний сьвіт і цїлу новочасну культуру уважав гнилими, а парляментаризм називав найбільшою ложию нашого часу. Однако дійстність пімстила ся на нїм, бо під конець житя мусїв глядіти на то, як цїла єго система почала валити ся, а зненавиджені ним західно-европейскі порядки почали вводити ся в Росиї. Победоносцев уродив ся 1827 року в Москві, яко син професора університету. Науки покінчив в Москві і вступив до державної службы. В р. 1863 покликано єго на домашного учителя тодїшного престоло-наслїдника, пізнїйшого царя Александра III, на котрого мав відтак цїле житє необмежений вплив.

Майже раз-у-раз приходять з полудневої і середної Америки вісти про кроваві домашні борби, революциї, напади і т. и. Ті домашні сварнї, та взаїмна, нераз і кровава драча, то

---

44)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґабоpіо.

(Дальше).

Глава трийцять трета.

Якеж розчароване зробило се коротеньке і неясне письмо по так напруженім очиданю тих осіб, що зібравшись в канцеляриї судиї, слухали єго з такою увагою, що аж дух заперли в собі!

Зеґміллєрові очи, що аж засьвітились були з радістної надії, померкли були знову, а Ґоке вернув до свого давного погляду, що обжалований таки урве ся зі стричка.

— Що за нещасте! — сказав директор з очевидною доміпкою глуму. Яка шкода, що тілько труду, тілько бистроумности змарнувало ся!

Але віра Лєкока в успіх була непохитна; він глянув на директора з гори і сказав:

— Дійстно? Пан директор гадають, що я змарнував свій час! Я иншої гадки. Із сего малого папірчика виходить ясно, що коли хто завів ся що до особи обжалованого, то певне не я!

— Нехай і так! Пан Жевроль і я помилили ся; нема такого, щоби ніколи не помилив ся. Але чи ви тим далеко зайшли?

— А вжеж, пане директор! Тепер, коли вже знає ся, ким обжалований не єсть, то може поможуть менї викрити, ким він єсть, замість кпити собі з мене і кидати колоди під ноги.

Тон молодого поліциста, яким він натякнув на допікане, котрого мусїв зазнавати, обрушили директора і він чув ся якраз длятого, що докір був оправданий, в праві набрати свого підвластного з гори. Отже він сказав холоднокровно:

— Правду кажете. Той Май мусить бути якась знатна і звістна особа. Але мій любий пане Лєкок — бо тут не обійде ся без але — будьте ласкаві і поясніть менї, як тота важна особа могла щезнути, щоби поліция о тім не довідала ся. Чоловік так високої ранґи, за якого ви уважаєте Мая, має звичайно якусь родину, свояків, приятелів, словом, дуже широкі зносини; і з тих всїх людий нїхто би й не писнув від трох недїль, від коли Май сидить у нас під ключем. Ідїть геть, пане Лєкок, та признайте ся, що ви о тім і не подумали.

Директор порушив однїсеньку слабу точку способу обжалованя, а Лєкок готов був длятого остро єму відповісти, бо то преці так буває, що нїхто не хоче стерпіти, коли єго зачепити з єго слабої сторони. Але Зеґміллер єго випередив і сказав спокійним голосом:

— Складати вину один на другого не доведе до нїчого. Було би розумнїйше, колиб ми порадились над тим, як нам використати сю подію.

Лєкок усьміхнув ся; єго гнів проминув борзо і він сказав:

— На то вже єсть спосіб.

— Ого!

— І то, як менї видить ся, нехибний спосіб, бо дуже простий. Цїла річ в тім, щоби ми замість сеї карточки підсунули иншу. То дуже легко, бо я вже маю ключ до переписки. Потреба менї лиш купити один примірник Беранжерових поезий. Май буде гадати, що пише до свого спільника і дасть певно відповідь.

— Алеж прошу — перебив єму директор — яким же способом буде він вам відповідати?

— Ну, то ви мене вже за богато питаєте, пане директор. Я знаю яким способом єму листи посилають, а то вже щось значить. Щоби ще більше довідати ся, буду підглядати, шукати, дивити ся...

Ґоке не міг видержати, щоби не потакнути бодай головою. Як би так мав був до страченя десять франків то був би заложив ся о Лєкока.

— Насамперед — говорив молодий поліцист — замість сеї звістки пішлю иншу моєї роботи. Коли Май завтра о тій порі, як роздають зупу, заспіває знову свою сиґналову пісню, то батько Абсент кине єму отсе крізь вікно а я буду зі свого становища дивити ся, яке то вражінє на него зробить.

Лєкок так був урадований своїм пляном, що задзвонив на возьного і коли той увійшов, дав єму десять су, щоби він купив єму аркуш дуже тоненького паперу.

Скоро дістав папір, котрий дійстно був зовсїм подібний до того, з якого була карточка, сів зараз коло стола секретаря, взяв книжку з поезиями до руки і почав клиїти свій лист, при чім по можности наслїдував числа писані загадочним дописувателем.

насущний хліб тих дрібних держав, котрі не в силі між собою порозуміти ся і витворити нормальні, суспільно-політичні взаємини. Краї ті, визволені з початком XIX. століття з під нерозумної політики Іспанії, опинили ся ненадійно самі без власної традициї, а що гірше, без плянів на будуче. Вправді піддали ся они загальному лїберальному настроєви Европи, але не уміли ані над собою попрацювати, ані в важних хвилях над собою панувати. Ті краї давно вже стали би ся добичею европейских держав, коли би — не Сполучені Держави північної Америки. І нині Німеччина жадібним оком глядить то на Бразилію, то на Арґентину, то вкінци на Венецуелю, та знає она добре, що Північна Америка не позволить на заборчу політику німецкого кольонізму. Та навіть могутнїйша від Німеччини Анґлїя не думає о політичнім підбою країв полудневої і середної Америки і вдоволяє ся економічними здобутками. Завдяки північній Америці ті дрібні краї не боять ся політичної інтервенциї европейских держав. За те тим завзятійше воюють самі між собою. Раз іде їм о границі, другий раз о копальні, то знов о нарушену „честь“, і т. и. Конфлікти вибухають несподівано, без приготованя. Такий самий характер має і теперішна війна в Америці між Нікараґуою а републикою Гондурас. Цілою причиною війни єсть суперечка о кількасот кільометрів лісистої пограничної землї. Сей спір тягне ся від року 1863 і не йде тут о якісь великі богатства, лише о почутє справедливости. Република Гондурас єсть тепер цілковито побита, єї заняли войска Нікараґуи. Та в те вдають ся сусїдні держави. І так держави Сальвадор, Ґватемаля і Порто-Ріко стають по стороні републики Гондурас і орґанізують ся в цїли побореня Нікараґуи. З того може вивязати ся довга і завзята війна, бо обі воюючі сторони і чути не хотять про застановленє борби. З другогож боку може бути, що страх перед вмішанєм Сполучених Держав наклонить воюючі сторони до заключеня мира.

Новинки.

Львів, дня 25-го марта 1907.

— З почти. З днем 1 цвітня 1907 входить в житє уряд почтовий на двірци зелїзничім в Яблінцї нижній, турчаньского повіта, зі звичайним кругом діяльности і назвою Яблінка нижна. Місцевий круг доручень нового уряду почтового будуть творити громада і обшар двірский Яблінка нижна, а замісцевий громада і обшар двірский Турочки нижні. — З днем 1 цьвітня с. р. заводить дирекция почт і телеґрафів при урядах почтових в Пархачи і Юрівцях тиждево шестиразову службу сїльского листоноса.

— Дрібні вісти. Устний доповняючий іспит з клясичних язиків і з фільософічної пропедевтики відбуде ся у Львові в V-ій гімназиї дня 9 цьвітня.— В домі при ул. Клепарівскій ч. 3 вкрадено оногди вечером з ґанку диван вартости 300 К на шкоду п. Зельцера. — В Орлові, холмскої епархії, в Росиї, помер тамошний парох о. Іван Коритко, що в 70-их роках був ігуменом василиянського монастиря і руским парохом в Дрогобичи. — Розалїя Бортник, поховзнула ся вчера на ул. Городецкій так нещасливо, що зломила ногу. — Семко Ворк з Потилича зголосив ся на львівскій полиції з просьбою, щоби помогла єму відшукати жінку, котра полишивши четверо дітий, щезла десь перед двома недїлями без слїду. — Якийсь незнакомий жид впросив ся на ніч до Й. Шінцера при ул. Під Дубом, а відходячи рано так, що єго нїхто не видів, забрав з собою зимове пальто господаря вартости 20 К і готівкою 12 К. — Конан Дойле, славно-звістний анґлїйский писатель, котрого повісти і оповіданя, особливо загадочні случаї Шерльока Гольмса, звістні добре й нашим читателям, занедужав тяжко в своїй маєтности на селї в Гіндгед в Анґлії, по спожитю несьвіжої риби. — В Краківскій улици переїхав фіякер ч. 372 служницю Юлію Яськевичівну і зранив єї так тяжко в голову, що аж треба було завізвати на поміч поготівлю ратувкову. — Служницю Катерину Паньчишин, вмішану в звістну історию рабунку в пасажу Міколяша, випущено на волю, бо могла доказати, що в часї крадежі не було єї дома і она не брала в нїй участи та й не помагала Латцї. — Рада громади Барндорф в Чехії, відобрала бувшому послови, звістному Всенїмцеви Вольфови, почестне горожаньство, яке єму давнїйше була надала.

— Окремий клюб український основують в Думі державній посли: о. Гриневич, Домавилів, Рубисів і Хвисг. Клюб той буде видавати в Петербурзї яко свій орґан велику полїтичну ґазету „Думьскі вісти“, яка буде виходити що дня.

— Катастрофа на зелїзници. Станиславівска Дирекция зелїзниць державних доносить: Дня 23 с. м. о 3 год. по полудни в наслїдок хибної експедициї поїзду особового ч. 1220 з Коростятина, вїхав той поїзд на поїзд товаровий на отвертім просторі межи Коростятином а пристанком Комарівка. З тої причини вискочив із шин тендер одної із льокомотив, а дві льокомотиви і шість возів ушкоджені. З подорожних 5 осіб, а з персоналу почтового 3 особи потовкли ся легко; тяжко покалїчені 3 кондуктори і дві особи з персоналу машинового. По 18-годинній перерві, в часї котрої рух особовий відбував ся за помочию пересїданя ся подорожних і переношеня пакунків, заведено нормальний рух особовий дня 24 с. м. о 8 год. рано на ново. Доходженя в сїй справі ведуть ся.

— Відкопанє старинного міста. Управитель одеского музея старини проф. Е. Штерн дав археольоґічному товариству звіт з розкопок, пороблених ним на острові Березанї в 1906 р. Розкопки на тім острові, де знайдено старинне місто, ведуть ся вже третий рік. Відкрите місто відносить ся до V. століття перед Христом і дає спромowність досліднти житє і культуру давного грецкого міста в чистім їх характері. Проф. Штернови пощастило ся відкрити всї зариси старинних будівель і улиць старинного міста, з чого знято докладні фотоґрафії. Відкрито богато керниць, а в них найдено велику скількість черепків старинної посуди, мілетских мисок і старинних амфор. Між найденими річами є також чимало цїлих посудин. Крім того знайдено ще терракотові статуетки і бронзову голову бика. Поки що результати розкопок можна звести до установленя двох будівляних періодів у відкритім містї. До першого періода належать підвалини круглої будівлї, маленька стїна і вибитий глиною поміст; до другого великі стїни і найдені останки кераміки з VI. століття перед Христом.

— Навичка адвоката. Погану, ба й небезпечну має навичку бувший віденьский адвокат др. Немечек, бо з єї причини на основі орeченя найвисшого трибуналу, вичеркнено єго із спису адвокатів. Головною причиною, задля котрої против дра Немечка розведено дисциплїнарне поступованє, було то, що він збирав в сїнех або й на улици недокурки з циґар і папіросів, котрі хтось відкинув, і курив їх. Кілька сьвідків потвердило то, а палата адвокатів рішила, що таке збиранє недокурків робить нечесть не лиш самому адвокатови, але цїлому станови адвокатскому, а найвисший трибунал згодив ся на такий погляд і потвердив рішенє адвокатскої палати.

— Дипльоматична акция ізза адопциї сина. Мадярска ґазета „Pesti Naplo“ а за нею і віденьскі ґазети подають слїдуючу досить ориґінальну історию: Барон Михайло Ніколїч де Радна, котрого угорске правительство хотїло недавно тому іменувати королївским комісарем для послїдного сербского собора церковного, віднїс ся в дорозї кабінетної канцеляриї з просьбою до Монарха, щоби єму длятого, що він не має законних дїтий, вільно було адоптувати свого незаконного сина. В сїй просьбі висказав він бажанє, щоби хлопцеви вільно було приймити і носити від великої посїлости барона в тольняньскім комітатї, званої Македонїя, шляхотский титул „де Македонїя“. Отже сими днями одержав бар. Ніколїч рішенє кабінетної канцеляриї, в котрім єму подає ся до відомости, що Монарх призволяє адоптувати сина, але уживаня згаданого титулу не позваляє, бо то могло би дати причину до політичних запутанин, скоро би адоптований молодий барон хотїв колись виступити яко кандидат до македоньского престола. Однак зі взгляду на то, що бабка бар. Михайла Ніколїча була доньою Мілоша Обреновича, основателя давнїйшої королївскої династиї Обреновичів в Сербії, то кабінетна канцелярия позваляє, хоч барон то-

---

За десять мінут упорав ся. Щоби не допустити ся якоїсь необачности, задержав висловн правдивого листу, але при тім змінив єго значінє на якраз противнє. Отже написав:

Я подав їй вашу волю до відомости. Она не піддає ся їй. Наша безпечність єсть отже загрожена. Ждемо ваших приказів. Дрожу.

Відтак звинув той папірчик, заліпив в кульочку з хліба і сказав:

— Завтра щось довідаємо ся!

Завтра! Тих двайцять чотири годин, які єго ділили від рішаючої хвилї, здавали ся єму століттєм. По безсонній ночи, скоро лиш розвиднило ся, побачив, що арештант сидить вже на кінци свого ліжка. Небавком опісля скочив Май на землю і почав борзо похожати по кели. Був проти свого звичаю дуже роздразнений, вимахував руками а від часу до часу відзивав ся:

— Що за мука, милий Боже! Що за мука!

— Добре! — подумав собі Лєкок — ти мій молодче неспокійний, бо від вчера не дістав щоденного листу. Не жури ся! Будь спокійний, дістанеш від мене!

Наконець вибила одинайцята година і арештант заспівав свою пісню:

Як Діоґен в старій своїй свиті
Так сьміюсь я та й...

Не доспівав до кінця; слабий шелест впавшої на камінний поміст кульочки перебив єму. Лєкок дивив ся крізь свою дірку і придивляв ся всему докладно; нї найменший рух арештанта не уйшов єго уваги.

Май подивив ся насамперед у воздух в сторону як до вікна, відтак довкола себе, як би не міг собі пояснити, звідки щось впало. Аж по малій хвили рішив ся підняти кульочку; держав єї на долини і придивляв ся їй уважно. Небавком однак усьміхнув ся і здигнув плечима, мов би хотів сказати: „Який же я дурний!“ — і чим скорше розкришив кульочку. На вид скрученого паперчика призадумав ся дуже.

Ах то! — подумав собі Лєкок зовсїм змішаний. — Що то за якісь рухи?

Обжалований розвинув карточку і зморщивши брови, дивив ся на рядки чисел, з котрими, як давало ся, не знав що робити. Нараз прискочив до дверий своєї келї і став з цїлої сили гримати в них кулаками та кричав:

— На поміч! Дозорцї, на поміч!

Один дозорець прибіг. — Лєкок чув єго кроки на коритари — і спитав крізь глипку в дверех:

— Чого хочете?

— Хочу поговорити з слїдчим судиєю.

— Добре! Дамо єму знати.

— Але прошу зараз, добре? Хочу щось виявити.

— Зараз пішлю когось.

Лєкок не чув вже більше нїчого; він збіг стрімкими сходами зі своєї вишки на долину та пігнав до Зеґміллерової канцеляриї.

Що то має значити? — думав він собі. — Невжеж зближаємо ся до відгадки тої загадки? То річ певна, що то не моя карточка спонукала обжалованого до такої постанови. Він міг єї відчитати лиш за помочию своєї книжки, а він єї й не рушив, отже не читав карточки. Для Зеґміллера була то не менша несподіванка як для Лєкока і він пішов з ним зараз до Маєвої келї. На коритари стрітили директора, котрий на слово „виявити“ й собі зараз прибіг. Він власною рукою поотвирав замки і они увійшли. Май сидів коло свого стола, підперши голову руками. Коли зачув, що замки заскрипіли, схопив ся із свого стільця, здоймив чим скорше шапку з голови і ждав покірно, аж хтось до него відозве ся.

(Дальше буде).

го не просив, щоби єго адоптований син носив титул „де Обренович“. Отже ся постанова мала в сербскім міністерстві викликати велике обурене, бо в тім видять безпосередну обиду Сербії і так доказують: Коли ізза титулу „де Македонія“ настали політичні обави, то преці могли би настати ще більші комплікациї коли би хтось в Сербії робив собі претенсиї до сербского престола яко потомок династиї Обреновичів. Сербске міністерство справ заграничних мало в сій справі вислати ноту до австро-угорского міністра справ заграничних бар. Еренталя. — Здає ся, що дещо в тій звітці єсть неправдивого, бо преці кабінетна канцелярия сама не буде нікому надавати титулу, о котрий хтось не просить.

Телєґрами.

Відень 25 марта. В суботу закрито сойми горішно-австрийский і зальцбурґский.

Відень 25 марта. Недільна конференция майстрів зі страйкуючими пекарями не довела до нічого. Кравці шиючі руками, грозять, що ві второк розпічнуть страйк.

Вілляк 25 марта. На стациї Вальд застряг в снігу поїзд поспішно-товаровий. Треба було кождий ваґон окремо добувати.

Париж 25 марта. Комітет марокканьский одержав вість, що в Маракеш настав спокій. Перебуваючі там Французи суть забезпечені.

Париж 25 марта. Міністер справ заграничних і маринарки постановили вислати до Марокка воєнні кораблі „Жанне д'Арк“ і „Ляллянд“. Франция зажадає відшкодованя за убите дра Мошана (Mauchamps).

Париж 25 марта. Temps доносить, що король Едвард анґлїйский підчас своєї подорожі прибуде інкоґніто до Риму.

Париж 25 марта. Вчера відбула ся в міністерстві справ заграничних конференция президента міністрів з міністром справ заграничних і міністром війни. Відносила ся она до заряджень, до яких треба взяти ся, щоби узискати від Марокка сатисфакциї за убите французского лїкаря дра Мошана.

Рим 25 марта. Міністер справ заграничних Тіттоні зложить дня 27 с. м. візиту кн. Більову в Рапаґльо. — Tribuna пише о тім з'їзді, що в виду італіяньско-німецкої дружби з'їзд той може мати лиш користне значінє.

Берлин 25 марта. Канцлєр кн. Більов виїхав до Рапалльо в Італії.

Амстердам 25 марта. У варстатах артилерії в Зандам вибух набій гарматний. 1 артилерист убитий, 1 офіцир тяжко зранений, 2 вояки лекше ранені.

Петербург 25 марта. На суботнїшнім засїданю Ради державної виступила против інтерпеляциї університетскої „ґрупа академічна“ називаючи інтерпеляцию проявом реакциї і замахом на автономію унів. Ректор московского університету кн. Трубецкой і проф. Мілюков сказали, що поліция довела університети до руїни. Центрум підперло „ґрупу академічну“ і в наслідок того інтерпеляцию відкинено.

Міньск 25 марта. Оногдашної ночи напало 15 розбишаків на архієрейску церков в Антонові. Добувшись крізь вікно до церкви, по виносили на двір дивани і фелони та 16 ліхтарів. Управитель архієрейскої палати, монах, почувши якийсь лоскіт, прибув з топором. До него приступило 6 розбишаків, звязали єму руки, відвели до комнати, забрали єму півтора рубля і поживу. Відтак підпалили дзвінницю і втекли.

Варшава 25 марта. Суд засудив Йосифа Квятка, доцента (?) людового університету в Галичині, обжалованого о революцийну аґітацию і належане до центрального комітету польскої партиї социялістичної на два роки і 3 місяці вязниці з вчисленем 15 місяців слїдчої вязниці.

Льондон 25 марта. Росийскі кораблї воєнні „Цесаревич“, „Слава“ і „Боґатир“ причалили вчера до Спітгед.

Танґер 25 марта. „Марокканьский Курєр“ приписує вину за убите дра Мошана махценови (правительству марокканьскому) і додає, що вину хотять тепер звалити на якогось чоловіка незвістного походженя і релїгії підозріного о підбурюванє найнизших кляс жителів. Мошана убили дня 20 с. м.

Танґер 25 марта. Також і дім анґлїйского аґента консулярного в Маракеш обкидано камінєм; нікого однак не зранено. Паша в Маракеши позволив ужити войска для охорони домів, в котрих мешкають консулї і Европейцї. Анґлїйцї в своїх домах забезпечені добре.

Танґер 25 марта. Після депеші з Маракеш з 21 с. м. запанував там поки що спокій. Войско удержує порядок.

Господарство, промисл і торговля.

— **В справі скорого доручуваня листів у Відни.** З єствуючих у Відни численних урядів почтових повнить службу віддавчу с. є. занимає ся доручуванєм листових пересилок, 69 урядів. Поодинокі уряди віддавчі означує ся числом округів міских дїлених через число находячих ся в поодиноких округах урядів доручаючих, пр. „3/2“ означає 2 уряд віддавчий в III. окрузі міскім; „13/7“ означує 7 уряд віддавчий в XIII. окрузі міскім і т. д. Деякі з тих урядів почтових призначені є до видавания урядових пересилок для властий, урядів і т. п. і відповідно до того мають також урядове означенє. З того слїдує, що пересилка до Відня адресована тільки тоді може бути доручена скоро і без проволоки, єсли надавець такої пересилки виразно подасть вже на адресї віддавчий уряд, взглядно при урядових пересилках місце їх видаваня. Длятого міністерство торговлї вже давнїйше а тепер наново видано підручник під заголовком „Verzeichniss der Strassen, Gassen, Plätze, Höfe, Hotele, Behörden, Aemter und öffentlichen Anstalten in Wien nebst Angabe der Bestellbezirke“, при помочи котрого можна найдокладнїйше означити всї пересилки, для Відня призначені. Цїна того, в першім рядї для ужитку загалу, властий, урядів, підприємств ґазетних і т. д. призначеного підручника виносить тільки 14 сот. від примірника, а всї уряди почтові єсть уповажнені принимати замовленя. Вага справи, з окрема певність безпроволочного дорученя віденьским адресатам точно означених листових пересилок повинно би спонукати кождого, що удержує ширшу кореспонденцию з Віднем, до замовленя того пожиточного а дешевого підручника.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

носп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

носп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинєць
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5[illegible]	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець
	10·50	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).